

GERNIKARI

«Eman ta zabal zazu munduan frutua»
Iparragirre-ren berbak Gernikako Arbo-
la-ren kantuan.

Ez dakit berba egiñ,
Ala egon mutu,
Ainbeste jente argik
Egiñ nau bildurtu,
Eta ¿zer egiñ iya,
Atzera biurtu?
¿Ezer kantau bagarik
Bazter baten sartu?
Ez orrelangorik ez,
Naiz zerbait lotsatu,
Nai dot neure barrua
Emenche askatu.

Emen autortu nai dot
Nazala euskalduna,
Gure berbetearen
Laztan ta kutuna,
Beti maitetu badot
Anchiñatasuna,
Eta gure Arechak
Eukan osasuna,
Orain barriz Gernikan
Gertetan jakuna,
Ikustean gordeko
Dot isilltasuna?

Ez, alabau nai zaitut
Gernika gurea,
Zarealako ondra
Andiko Andrea,
Baña ondragarrien
Dozu Arbolea,
Zein dan Euskal-erriko
Gure banderea,
Agertzeko danai zer
Zan gure legea,
Libertadea baño
Lenago fedea.

¡O! Gernikaez daukat
Nik beintzat azturik,
Ez deusut gaur ichiko
Itandu bagarik,
Jarten zireanean
Zarrak etorririk
Zure Arbola-pean
Anaya egiñik,
¿Non zan beste lekutan
Añ toki librerik?
Paradisua deitu
Agaitik neutsun nik.

Iponako Obispo
 Zanaren semiak
 Agaitik emen dabez
 Ase egarriak,
 Erabillia gaitik
 Enparau erriak,
 Zugan dabez Gernika
 Ipiñi begiak,
 Zure doiak badira
 Barriz aĩn andiak,
 ¿Zelan kantau gaur nire
 Lira motz chikiak?

¡Ai! kantau albaneizu
 Jatortzun gloria;
 ¡Ai! baneki zearo
 Zure istoria!
 ¡Ai! baneuka gaur bear
 Dan jakituria!
 Baña, zelan enazan
 Asko ikasia,
 Parkatu egidazu
 Biotz larregia,
 Eukirik izan banaz
 Azartuegia.

Parkatu egidazu,
 Baña, nai dot kantau,
 Kantetako dalako
 Gaur jayo egun au,
 Eguzkiak goisago
 Ta argiago urten dau,
 Berberak kantetako
 Bizkortu bere nau,
 Alan beste bertsocho
 Irubat edo lau,
 Kantau baga amaitu
 Ez dot gura lan au.

Kantauko deustut bada,
 Gernika argia,
 Egoki datorrela
 Eskola barria,
 Nok dakarren oliba
 Berde pozgarria,
 Baketzeko gu jayo
 Giñean Erria,
 Erantzita erderazko
 Usaindun jantzia,
 Salbau daigun euskaldun
 Legien ontzia.

Kantauko dot gabetan
 Legeche zuzia,
 Izango dala gure
 Farola argia,
 Kantauko dot izango
 Dala mintegia,
 Ereiñik osasuntsu
 Beti dan azia,
 Izan dedin Jesusen
 Gero tantaiduya,
 Ipinteko dar, dar, dar,
 Infernu guztia.

Kantauko dot gañera
 Dala iturria,
 Zerutik dakarrena
 Bere jatorria,
 Kantauko dot oraindik
 Bere edaria,
 Izango dala gachik
 Baga ur garbia,
 Iruntsiten dabena
 Bertako euria,
 Dala Aita Santuaren
 Chabolako ardia.

Kantauko dot zan legez
 Noeren arkea,
 Berau izango dala
 Barku bat gurea,
 Beran gaur bildurgarri
 Jakun urjolea,
 Amaitu arte oso
 Gure aldospa,
 Non aterpetuko dan
 Euskal-bizitzea,
 Ito ez dedin guztiz
 Gure lur maitea.

Kantauko dot izango
 Dirala frutuak,
 Eche santu orrenak
 Miragarrizkuak,
 Egazti zuri batek
 Legeche eguak,
 Zabalduta batuko
 Ditu ollaskuak,
 Berorrek zuriturik
 Biotz nabarchuak,
 Urtengo dabe danak
 Uso biurtuak.

¡O! Landara barria
 Zachakuna sortu!
 Ezin zaikedaz iya
 Geyago goratu,
 Buruaz zeruari
 Zeuk arren ikutu,
 Uri polit au daizun
 Besazpian artu,
 Bakit lurrit onena
 Dozula billatu,
 Gernika ebalako
 Jaunak bedeinkatu.

Eleiñako Artzaiñ bat
 ¡Ze ondra andia!
 Etorri da jartera
 Lenengo arria,
 Lumen bat izango alda,
 Ondo ebagia,
 Ipinteko gaur emen
 Jazo dan guztia,
 Dalako Gernikaren
 Alabagarria,
 Zeiñek gaur alegere
 Daukan arpegia.

Mayatzaren bosteko
 ¡O! egun kutuna!
 Gernikan aztu bear
 Iñoz ez dozuna,
 Niri beintzat galduten
 Ezpajat zentzuna,
 Naiz da milla urtean
 Euki osasuna,
 Milletan kantauko dot
 Gaurko batasuna,
 Dalako goiko Jaunak
 Bialdu deuskuna.

Egun onetan beti
 Euskal Jaungoikua,
 Alabauko dot zure
 Beso indartsua,
 Aspaldichoan egon
 Arren beratua,
 Gernika ikusten dot
 Orañ goratua,
 Ez dozulako gura
 Berau menpekua,
 Ezpada izan dedin
 Gure gurasua.

Izan zaite Gernika
 Beti gure Ama,
 Izan zaite aurrera
 Gure Irakasla,
 Ikastegi orregaz
 Izan zaite bada,
 Gure Ipar aldeko
 Euskaldun izarra,
 Ona gure semeak
 Bialtzen dirala,
 Eurak zuk argituta
 Giyan gaiezala.

¡Agur! bada ¡o! eche
 Jayoten asia,
 Jausi bekizu goitik
 Iñontzaz grazia,
 ¡Agur! eguzki barri
 Onuntz etorria,
 Eldu da zuretzako
 Gaur egun sentia,
 Ipinteko ibar au
 Urretan jantzia,
 Izan dedin ibarren
 Erregiña andia.

¡Agur! Bizkaiko toki
 Lur zoragarria!
 Maitetu erne jatzun
 Lirio zuria,
 Eldu jautzula diño
 Uda pozgarria,
 Goisetan orregaitik
 Ugari choria,
 Bertara pillatzen tia
 Ain banda andia,
 Lora oni egiñaz
 Ongi etorria.

Eta zuk ¡o! Gernika,
 Urte luzietan,
 Jarraitu lora onen
 Gloriak kantetan,
 Bizi dedin bai bizi
 Jauna serbietan,
 Bere gloriarako
 Direan lanetan,
 Alan iraunikoan
 Beko egunetan,
 ¡O! zelan alabauko
 Daben zeruetan!!!

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

(Egilliak irakurria A. A. Agustinoen ikastegiaren asieran)

